

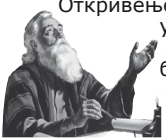
Вечни Јеванђеље

БУДУЊНОСТ БЕЗ ИЛУЗИЈА

Прошних година били смо сведоци све већег броја катастрофа. Суше, поплаве, разорни ветрови и потреси низали су се једно за другим. Хиљаде људи изгинуло је у несрећама на копну, мору и у ваздуху. Миллиони миру од глади. Многе земље су у финансијском банкроту и нису у стању да врате кредите. Ратови, побуне, демографска експлозија и незауваљиво уништавање природе испуњавају зебњом срца људи. Човечанство са стрепњом гледа на будућност.

Многи од тих догађаја предвиђени су у Библији (Погл. Матеј 24,4-31; Лука 21,25-28; Откривење 6,12-17; 16-18). Бог је увек упозоравао људе пре него што су се казне, као последица безбожности, почеле изливати на Земљу (Исаија 24,5-20; 46,9,10; Амос 3,7; Откривење 1,1.).

ПОУКА ИЗ ПРОШЛОСТИ

Бог је, на пример, објавио Ноју долазак потопа, Авраму и Лоту уништење Содоме и Гоморе, Мојсију зла која ће задесити Египат. Ти догађаји записани су као поука за наше време, да би нам било јасно како су се сва пророчка упозорења у Библији увек на задивљујући начин испуњавала, те како ће се и убудуће испуњавати (1. Кор. 10,6-12; 2. Пт. 2,5-9; Јевр. 4,11.).

Нама, као последњем људском нараштају, упуњена је хитна, упозоравајућа Божија порука – коју налазимо у 14. поглављу Јовановог Откривења. То је последња Божија опомена коју нам шаље пре доласка Исуса Христа, као краља и судије. Она садржи најозбиљније упозорење о долазећем суду које се може пронаћи у Библији:

Порука од три анђела

1. "Бојте се Бога и дајте му славу јер дође час суда његова! И поклоните се њему који створи небо и земљу и море и изворе водене!"
2. "Паде, паде Вавилон велики, који вином гнева и блуда својега папоји све народе!"
3. "Ко год се клања звери и икони њеној те прими жиг на чело или руку, и он ће пити од вина гнева Божијег, непомешано, оточено већ у чашу гнева Његовог! И биће мучен огњем и сумпором пред анђелима светима и пред Јагњетом. И дим мучења њиховог излазиће ва век века; и неће имати мира дан и ноћ који се поклањају звери и икони њеној, и који примају жиг имена њезиног." (Откривење 14,6-11.).

Значење тог позива важно је за свачији живот! Али, како можемо избећи да се не поклонимо Звери и икони звериној, те да не примимо њен жиг кад не знамо право значење тих речи? незнање може нас довести у смртну опасност. "Мој народ гине: нема знања" (Хош. 4,6; упореди са Из. 29,13.14.).

Но Бог је обећао да ће искреним људима дати знање (Изр. 2,1-7; Дн. 12,4.10; Мт. 7,7.8.) "Живота ми мога - реч је Јахве Господа - није мени до смрти безбожника, него да се одврати од злога пута својега и да живи! Обратите се, дакле, обратите од злога пута својега! Зашто да умрете, доме Израиљев?" (Језек. 33,11; усп. 2. Пт. 3,10.11; Мал. 3,18-20.).

Шта значи та звер са посебним жигом?

Да бисмо разумели шта значи звер, морамо пратити историјски ток догађаја које је довело до њене појаве. Почећемо са књигом пророка Данила где је записано величанствено пророчанство којим је предвиђена историја света од 6. века пре Христа па до данас.

Тумачење симбола у Даниловим пророчанствима није сакривено попут какве загонетке. У библијском пророчанству унапред је написана историја света. Кључ за разумевање Библије налази се у њој самој (2. Пт. 1,20.21.). У Данилу 2,27-45 делови тела кипа симболизирају тачан редослед светских царстава од Вавилона до данашње Европе. На један очигледан начин, паралелно с Данилом 2. поглавља, у Данилу 7 су та иста светска царства и њихове посебне особине приказане као "животиње": "Ове четири велике звери јесу четири цара... Четврта звер биће четврто царство на земљи..." (Дн. 7,17.23.). У Дан. 7,3 стоји: "И четири велике звери изиђоше из мора" - "море" или "воде" приказују у пророчанству "људи и народи, и племена и језици..." (Откривење 17,15; упореди Исаија 8,7.)

ЛАВ

"Прва беше као лав..." (Дн. 7,4. Усп. 2,37.38.). Ту се описује вавилонско царство (608-538. пр. Хр.) које је владало за Данилово време. Још и данас се може дивити лаву на улазним вратима града Вавилона, изложеним у Пергамон музеју у Берлину, као историјском сведоку оног времена.

МЕДВЕД

"Потом, гле, друга звер беше као медвед, и стаде с једне стране, и имаше три ребра у устима међу зубима својим, и говораше јој се: Устани, једи много меса!" (Дн. 7,5.). Та неман има исто значење као прса и руке од сребра у Дн. 2,32.39. Она представља ону силу која је заменила вавилонско царство - двојно медоперзијско царство (538-331. пр. Хр.). У њему су превласт имали најпре Медијци, а потом Персијанци. Две руке у кипа и медвед ослоњен на једну страну објашњавају те особине: 1/2 била је снажнија од друге (Персија). Три ребра симболизују нације које је Медоперзија покорила, а то су Вавилон, Лидија и Египат.

ЛЕОПАРД

"Потом видех, и гле, друга, као рис, имаше на леђима четири крила као птица, и четири главе имаше звер, и даде јој се власт." (Дн. 7,6.). И та неман има своје поређење у Дн. 2,32.39. Било је то грчко царство (331-168. пр. Хр.). Које је на челу с Александром Македонским покорило Персијанце, али се након његове смрти расцепило у четири дела (диадорска царства) представљена са четири главе (Македонија, Тракија, Сирија и Египат).

ЧЕТВРТА ЗВИЈЕР

"Потом видех, и гле, четврта звер, које се требаше бојати, страшна и врло јака, и имаше велике зубе гвоздене, јеђаше и сатираше, и гажаше ногама остатак, и разликоваше се од свих звери пређашњих, и имаше десет рогова." (Дн. 7,7.). И ту звер налазимо у Дн. 2,33.40.41. Четврта велика сила која је наследила Грчку јест царски Ри (168. пр. Хр. - 476. пос. Хр.). Та је звер била толико различита од свих

других које је Данило видео да га није могао поближе описати. "Десет рогова" у Дн. 7,24. значи: "... од овог краљевства настат ће десет краљева..."

Историјска је чињеница да се Римско царство распало 476. године, да би на његово место дошло десет краљевстава, односно десет германских племена од којих су настале модерне европске нације. Упоредо са Дн. 7,7. налазимо у Дн. 2,42-44. стопала са десет прстију. Била су то следећа племена: 1. Алемани (Немачка), 2. Франци (Француска), 3. Англосаси (Енглеска), 4. Бургунди (Швајцарска), 5. Западни Готи (Шпанија), 6. Свеви (Португалија), 7. Лангобарди (Италија); 8. Херули, 9. Вандали, 10. Источни Готи.

МАЛИ РОГ

"Гледах рогове, и гле, други мали рог израсте међу онима, а три прва рога ишчупаше се пред њим; и гле, очи као очи човечије беху на том рогу, и уста која говораху велике ствари." (Дн. 7,8.)

Различита упутства за препознавање:

1. Израстао је међу оних десет рогова (краљевстава) и три су била ишчупана наступањем његове моћи.

2. У Дн. 7,24. пише: Мали рог треба доћи након појављивања десет рогова. Само једној власти у историји одговара тај опис. У самом Риму, у центру распалог светског царства, након 476. год. настаје папство, врховништво римокатоличке цркве утјеловљено у једном човеку. Пред том растућом силом уништена су и уклоњена са историјске сцене три германска племена: Херули, Вандали и Источни Готи "и пред тим се... ишчупаше" (Дн. 7,8.). Уредбом византијског цара Јустинијана (Кодекс Јустинијанус) римски је бискуп 533. год. је постављен за врховног поглавар свих хришћана. Посљедње од три племена, која нису прихватили наредбу то су аријанска племена (Источни Готи), наставили су противити се и отметали су извршење те уредбе. Тада је Јустинијанов генерал Белизар 538. год. војском истјерао и уништио Источне Готе. Уклањањем аријанских племена отворен је пут превласти римског бискупа на основу Јустинијанове уредбе, чиме је отпочео проречени временски период (видети касније).

3. У Дн. 7,25. пише да ће "потирати свеце Вишњег", што указује на велико прогонство истинских верника. Ни један познавалац историје не може порећи да се те речи не односе на средњовековно

папство. Та страшна прогонства у Средњем вијеку (ломаче, верски прогони, крсташки ратови) свима су позната као тамно поглавље у историји света.

4. Даље пише: "... помишљат ће да промени времена и законе..." Папски систем заиста је променио Божи закон, десет заповести тиме што је уклонио из катекизма другу заповест која забрањује идолопоклонство (обожавање или слављење кипова и слика). Такође је променио четврту заповест која захтева светковање суботе (једина заповест која одређује држање "времена") - преместио је Божи дан одмора са седмог на први дан у недељи (упореди 2. Сол. 2,3.4; Пс. 94,20.).

Тиме је променио "време" слављења и поштовања Бога. Један погрешан дан уздигнут

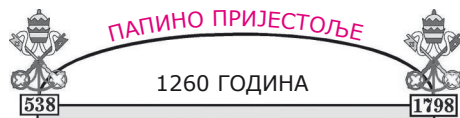
је за слављење Бога. Уместо првобитне непроменљиве суботе (уп. 2. Мојс. 20,8-11; 31,13.16.17; Језек. 20,12; Из. 56,2.3.6.7; Пс. 89,35; Јевр. 4,1-11; Јак. 2,10.) - седмог дана којег су светковали Христос и апостоли (Лк. 4,16; Мт. 24,20; Дј. 13,42; Јевр. 4,10.11.) убачен је први дан недеље (безбожни "дан сунца") којег Бог није одредио за светковање (Отк. 14,9-11; 16,2; 19,20. усп. Језек. 8,16-18.).

5. "И дана јој бише уста која говоре велике ствари и хуљења... И отвори уста своја за хуљење на Бога, да хули на име Његово, и на кућу Његову, и на оне који живе на небу" (Отк. 13,5.6. усп. Дн. 7,8.25; Дн. 8,25; 2. Сол. 2,3.4.).

Како Библија објашњава шта је то богохуљење? Једном приликом нападавши Исуса, оптужили су га да је похулио на Бога: "... што ти, човек будући, градиш се Бог" (Јн. 10,33.). О другој врсти богохуљења читамо у Лк. 5,21: "Ко је овај што хули на Бога? Ко може опраштати грехе, осим јединог Бога?" Оба облика поменутих богохуљења могу се применити на папство ("На овој земљи ми смо постављени уместо свемогућег Бога" - енциклика папе Леона 13. - 1894/06/20.). Често се за папу каже "Свети Отац", премда је Исус забрањено коришћење такве титуле за људе (Мт. 23,9.), Јер она припада једино небеском Оцу (Јн. 17,11.).

6. У Дн. 7,25; 12,7. и у Отк. 12,14. проречено је чак и време трајања папске превласти. Биће три и пол времена, или 42 месеца (Отк. 11,2; 13,5.) или 1260 дана (Отк. 11,3; 12,6.). Библијско начело мјерења пророчког времена дан за годину (види Језек. 4,6. и 4. Мојс. 14,34.) објашњава нам да се у сва три примера ради о једном те истом периоду од календарских 1260 година. Једно време значи, у тадашњем разумевању језика, једну годину. Јеврејска година састојала се од 12 месеци са по 30 дана (успоређи 1. Мојсијева 7,11.24; 8,4), тј. 360 дана по години.

Из таквог рачунања следи да библијских три и пол времена (година) помножено са 12 месеци износи 42 месеца. Све то помножено са 30 дана износи 1260 пророчких дана или, другим речима, календарских 1260 година. Тај проречени временски период заиста налазимо испуњен у историји папства: Уништавање Источних Гота око 538. год., као трећег и последњег рога, противника превласти папства, било је општи почетак папинске политичке превласти.

Ако тој години додамо 1260 година, долазимо у 1798. годину. Тачно те године папа Пио 6. био је заробљен у походу француског генерала Бертiera у Француској револуцији. Папа Пио 6. умро је у заробљеништву. Тако се испунило пророчанство: "Ко у ропство води, биће у ропство одведен" (Отк. 13,10). Папство никада више није имало такву превласт и утицај као пре. Уведена је демократија и Рим је постао република.

Тиме је сломљена сила папства, тачно како је и предвидело пророчанство од 1260 година. У Отк. 13,1-10. укратко је описана цела историја папинске власти: како је произишла из Римског царства, како ће владати 1260 година те како ће на крају добити смртну рану

7. У Отк. 13,3. пише: "И видех једну од глава њених као рањену на смрт, и рана смрти њене излечи се. И чуди се сва земља иза звери, и поклонише се змији, која даде област звери." То нам јасно објашњава да ће та власт трајати све до поновног Христовог доласка (усп. Дн. 7,21.22.).

8. У времену између смртне ране и повратка власти једна друга звер привлачи пажњу: "И видех другу звер где излази из земље, и имаше два рога као у јагњета; и говораше као аждаха. И сву власт прве звери чињаше пред њом; и учини да земља и који живе на њој поклони се првој звери којој се исцели рана смртна" Отк. 13,11.12.

Која је сила овде описана?

Симболи:	Значење:
1. Излази из земље (Отк. 13,11.).	1. Настаје из нове или слабо насељене земље.
2. Излази из мора у вријеме пада Звијери (1798 А.Д., Отк. 13,1.3.10.).	2. Постат ће народ кад се сломи сила папе (1763-1800. год.).
3. Има два рога као јанје (Отк. 13,11.).	3. Два кршћанска принципа дају му моћ (грађанске и вјерске слободе).
4. Нема круна на роговима (Отк. 13,11.).	4. Нема монархију, него републике.
5. Владат ће као прва Звијер (Отк. 13,12.).	5. Бит ће најјача свијетска сила.

Само једна сила у историји испуњава свих ових пет пророчких ознака, тј. Сједињене Америчке Државе које су настале у времену од 1763-1800. Из Отк. 13,11-18. видимо да она почиње као безазлено јагње, али прераста до краја времена у једну сасвим одређену светску моћ. Проречено је да ће Америка постављањем иконе зверине, дати разлог обожавања звери која се исцелила од смртне ране. Та слика је тачна копија онога што је папство било у време своје 1260-годишње владавине. То претходно описано обожавање недвосмислено указује да ће опет настати једна вјерско-политичка власт.

У Дн. 3,5.10.14.18.28. јасно се објашњава да религиозно обожавање људских слика, икона и симбола моћи, представља идолопоклонство, а то је противно другој Божјој заповести (2. Мојс. 20,4-6.). Недеља представља симбол моћи, знак папског ауторитета; папство наине сматра да може постављати сопствене законе (види доле шта сама Римокатоличка црква каже о себи!).

Пророчанство нам објашњава да ће Америка постављањем "слике" изнудити светковање недеље ("жиг звери"). Та слика није ништа друго до отпали протестантизам у екуменском савезу цркава, који ће се повезати са државом да би силом наметнули верске законе. Цео свет ће тиме прихватити светковање недеље (види књигу "Велика борба"). Папство се поноси тиме што је променио Десет Божјих заповести. Би ће то питање од пресудне важности за нашу будућност, одлука за живот или за смрт (Отк. 13,14.15.): Слушати Бога или слушати људске законе (Мал. 3,18.19; Отк. 16,2.)

Обратите пажњу на упозорење како Америка у то време "чини знак велики: и огањ спушта с неба на земљу наочиглед људи" (помислимо на бацање атомске бомбе 1945. на Хиросиму, на учинак ваздухопловства у Ираку или пак на лажну духовну ватру каризматских покрета насталих у Америци.), и вара оне који живе на земљи знацима, који јој бише дани да чини пред звери (уп. Мт. 24,24.), говорећи онима што живе на земљи да начине икону звери (папштву) која имаде рану смртну и оста жива" Отк. 13,13.14.

Папство сматра промену дана одмора (суботе) као лични чин којим исказује своју моч у религијским питањима (упоређи Дн. 7,25.). "Недеља је католичка установа и њено светковање може се бранити само на основи ауторитета католичке цркве... У Светом Писму не може се од почетка до краја пронаћи ни једно место које одобрава премештање седмога дана починка с последњег на први дан недеље." (Catholic Press, Sidney, 1900/08/25.).

"Славимо недељу уместо суботе зато што је католичка црква на лаодицејском Сабору 364. год. преместила светковање са суботе на недељу." ("The Convert's Catechism of Catholic Doctrine" од P. Geiermanna, дело које је 1910/01/25. добило "апостолски благослов" папе Пија X.).

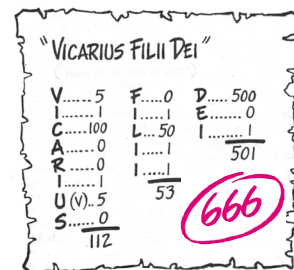
"Суботу као седми дан светковали су Христос, апостоли и први хришћани, све док лаодицејски сабор није укинуо светковање суботе. Лаодицејски сабор први је решио питање дана Господњег, забранивши светковање седмог дана-суботе под претњом анатеме (izvod из цркве)." (William Prynne, чувени енглески теолог, из дела "Dissertation on Lord's Day", стр. 32.).

"Субота, најслављенији дан у Закону, промењен је у дан Господњи. Ово и томе слично није престало због Христово проповедања (јер Он је рекао да није дошао променити закон него испунити га), него је промијењено ауторитетом Цркве." (Надбискуп Rheggia, проповед од 1562/01/18. - Mansi XXIII, стр. 526.).

Католичка црква била је та која је дан од одмора премјестила са суботе на недељу - први дан недеље ... Којој цркви исказује цео цивилизовани свет такву послушност? Протестанти... признају да имају велико страхопоштовање према Библији, али ипак светковањем недеље признају премоћ Католичкој цркви. Библија каже: "Сети се да светкујеш дан суботни!", Али Католичка црква каже: "Не, светкуј недељу, први дан недеље!" - И цели га свет слуша!" (Отац Enright, 1889/12/15.).

9. У Отк. 13,18 налази се још једна знак - број звери: "Овде је мудрост. Ко има ум нека израчуна број звери: јер је број човеков и број њен шест стотина и шездесет и шест." Један назив папе је "Vicarius filii Dei", што у преводу значи "Намесник Сина Божјег".

Као одговор на питање читалаца, у Католичком листу "Оур Сундаи Виситор" од 1915/04/18. стоји: "На папској митри (круни) угравирана су слова 'Vicarius filii Dei.'" То име (које је само по себи богохулно јер се тиме негира прави намјесник или заменик Христа на земљи, а то је Свети Дух; Ив. 16,12-15; 14,26; Рим. 8,26.) је име Звери (17. стих). Према о д р е њ е н и м подацима у 17. и 18. стиху може се израчунати број његовог имена, а то је 666.

У латинском језику поједина слова имају и своју бројну вредност која се може сабирати. То је пророчанство које обележава Антихриста (уп. 2. Сол. 2,3-12; 1. Јн. 4,3, 2. Ив. 7; Рим. 8,3.). Грчка реч "Антихрист" значи "онај који се налази на месту Помазаника (анти-уместо, кхри-помазати)." (Конкорданције НЗ, стр. 371.).

Другим речима, Антихрист се представља да је он Христос, а папа за себе каже да је намесник Христов на земљи. Међутим, у светлу новозаветне објаве, папа би за себе требао да каже: "Ја сам антихрист!"

Исус Христос је, након вазнесења на небо, једини истинити Велики свештеник у небеској светињи, "он је првосвештеник Светиње и Шатора од састанка које је сам Бог начинио а не човек." Усп. Јевр. 8,1.2. Ту нам Исус кроз своју проливену крв сваки дан омогућава приступ к престолу милости небеског Оца (Јн. 14,6.13.14; Рим. 8,34.), коме ми без људског посредовања - само вером и поуздањем - увек молитвом имамо приступ (Јевр. 4,14. -5,10; 7,25; Мт. 6,6-15.).

Наука која је додата од посредовању људи или "умрлих светаца" између човека и Бога представља по Откр. 13,6 хулу Звијери против Бога: "И отвори уста своја за хуљење на Бога, да хули на име Његово, и на кућу Његову, и на оне који живе на небу." (Усп. Дн. 8,11-14 и 12,11 - тамо се то стање назива "опачином што пустоши" и "грозотом пустоши").

ЖИГ ЗВИЈЕРИН

То није спољни знак којим се обележава сваки човек против његове воље. Кад се не би био у стању одбранити од тога, Божија би опомена о непримању тога жига била бесмислена. Они који одбију примате жига (знака ауторитета или припадности), "... чувају заповести Божје и веру Исусову" (Отк. 14,12.). А то значи да они који су примили жиг не држе Божје заповести. Они који су добили Божји печат (Отк. 7,3.4; 14,1.) победници су над жигом звери (Отк. 15,2. усп. Дн. 3.). Дакле, жиг звери је кршење Десет Божјих заповести (уп. Јак. 2,10.), јер се Божји печат, као знак савеза, налази у десет заповести (упореди с насловом доле).

Жиг звери прима се на чело или на руку (Отк. 13,16; 14,9.). Чело симболизира свест (вера, схватање), а рука симболизира људски чин (држање или недржање заповести). Слично томе налазимо у 5. Мојс. 11,8.18. (уп. 5. Мојс. 13,1-6.), где се заправо говори о Божјем знаку.

Онај ко разуме шта захтева Бог у четвртој заповести и одбаци уредбу за коју Бог каже да је знак Његова ауторитета, а уместо тога почисти оно што је Рим изабрао као знак свога ауторитета, примиће знак савеза с Римом, односно жиг зверин. Тек када људи буду преко националног недељног закона морали бирати између Божјих или људских заповести, они који наставе грешити добиће жиг. За искрене поштоваоце недеље до тада вреди ово: "Не гледајући дакле Бог на времена незнања, сад заповеда свима људима свуда да се покају" (Дј. 17,30.).

БОЖЈИ ПЕЧАТ

Знак или печат у Библији има исто значење (Рим. 4,11.). Службени печат мора имати три дела:

- 1) Име власника – нпр. Јосип Броз Тито
- 2) Службени положај – нпр. председник државе
- 3) Подручје владавине – нпр. Соц. Реп. Југославија

Божји печат, знак вечног савеза, повезан је с Његовим законом и садржан је у четвртој заповести (2. Мојс. 20,8-11.): "Сећај се дана од одмора да га светкујеш. Шест дана ради, и свршуј све послове своје. А седми је дан одмор Господу Богу твом; тада немој радити ниједан посао, ни ти, ни син твој, ни кћи твоја, ни слуга твој, ни слушкиња твоја, ни живинце твоје, ни странац који је међу вратима твојим. Јер је за шест дана створио Господ небо и земљу, море и шта је год у њима; а у седми дан почину; зато је благословио Господ дан одмора и посветио га." (Уп. 2. Мојс. 31,13.17.18.).

Према су пред Богом све заповести једнако важне (Јак. 2,10.), Само у четвртој заповести можемо наћи све ознаке Божјег печата:

- 1) Божје име - "Господ (Господин), Бог твој"
- 2) Титула - "Створитељ"
- 3) Подручје владавине - "небо, земља и море и све што је у њима"

Библија говори о суботи као о вечном Божјем знаку: "Дадох им и своје суботе, као (вечни) знак између себе и њих, нека знају да сам ја Господ који их посвећујем." (2. Мојс. 31,13; усп. 2. Мојс. 31,16.17; Језек. 20,12.20). Исус је рекао: "Не мислите да сам ја дошао да покварим закон или пророке: нисам дошао да покварим, него да испуним. Јер вам заиста кажем: докле небо и земља стоји, неће нестати ни најмање словце или једна титла из закона док се све не изврши." (Мт. 5,17.18.).

Један је човек дошао Исусу и упитао га: "Учитељу благи! Како ћу добро да учиним да имам живот вечни?" А Он рече му: "А ако желиш ући у живот, држи заповести ... Да не убијеш; не чиниш прелубе; не украдеш; не

сведочиш лажно..." (Мт. 19,16-19.).

Седми дан - субота важан је део Божјег закона, недељно присећање на Христа, нашег Створитеља и Спаситеља. "У почетку беше Реч, и Реч беше код Бога - и Реч беше Бог... све је по њој постало... и Реч је телом постала и настанила се међу нама... пун милости и истине." (Јн. 1,1-3.14.).

Као што је Израелцима било обећано да ће добити мир када уђу у Ханан, тако је и субота сећање на обећани "суботни мир" небеског Ханана (2. Пт. 3,13; Јевр. 11,10.39.40; Отк. 21,2.) у који ћемо ући када Исус поново дође (Јевр. 3,10-19; 4,1-11; уп. 5. Мојс. 4,1.2; 1. Кор. 10,11-13.). После шестхиљаде година путовања кроз "пустињу људске историје" која је почела у рају, падом у грех.

Ако се мало потрудимо и избројимо године које су написане у библијским родослову, почевши од Адама па све до Христа, утврдићемо да је то раздобље трајало отприлике 4000 година (види у Атласу светске историје, 1990., К. Тхиенеманнс Верлаг, Стутtgарт, Виен). Према томе, јасно је да се налазимо на крају од Бога одређене историје света, на крају шестог миленијума. Везано уз Христов долазак, Библија нам каже: "... да је у очима Господњим један дан као хиљаду година, а хиљаду година као један дан." (2. Пт. 3,8.).

Дали препознајете сад "... да је близу - на самим вратима"? (Мт. 24,33.). Божји народ у Новом Завету назива се духовним Израелом који кроз веру у Исуса Христа постиже духовно обрезање срца (Кол. 2,11.12; Рим. 2,28.29; Гал. 3,6-9.28.29; 5,6; 6,15; Рим. 11,25; 1. Пт. 2,9.10.). Нови завет са Христом, кроз Његову стваралачку моћ, ствара ново створење у сваком човеку. Пророк Јеремија то је већ давно прорекао: "Него, ово је Савез што ћу га склопити с домом Израилевим после оних дана - реч је Јахвина: Закон ћу свој ставити у душу њихову и уписати га у њихово срце. И бит ћу Бог њихов, а они народ мој." (Јр. 31,31-33.).

То значи да ће Његов народ увек уздизати Његове Заповести: "И разгневи се Змај на Жену па оде и зарати се са остатком њеног потомства, с онима што чувају Божје заповести и држе сведочанство Исусово." Отк. 12,17. (Жена у пророчанству симболизује цркву, а блудница представља отпалу цркву - усп. 2. Кор. 11,2; Језек. 16. погл.; Отк. 17. и 18. поглавје).

Сада знамо шта значи вест тројице анђела из Откривења 14. погл.:

1. Она нам каже да је сада време суда (дакле сада се одлучује о нашем вечном животу; 6. и 7. стих).
2. Она нам каже да је протестантизам такође пао (8. стих) те, повезано с Отк. 18,1-5. "и поста стан ђаволима, и тамница сваком духу нечистом, и тамница свих птица нечистих и мрских." Анђеоло говори свим искреним хришћанима (Божјем народу): "Изиђите из ње, народе мој, да се не помешате у грехе њене, и да вам не науде зла њена" (Отк. 18,4.).
3. Врло озбиљно Божје упозорење, пуно љубави, упућено је целом свету: Сви који се клањају папству или његову протестанско-екуменском кипу (слици) и покуравају се светковању недеље, упркос томе што познају истину, субота света, примиће жиг звери и умреће вечном смрћу (Отк. 14,9-11.).
4. Дванаести стих приказује нам групу људи који неће примити жиг зверин, него ће држати све Божје заповести (све заповести, укључујући и заповест о светковању суботе; усп. Дј. 7,38.) и имати веру Исусову

Можете ли опстати на суду?

Први анђеоло говори о Божјем суду који ће се одржати на небу пре поновног Христовог доласка (уп. Дн. 7,9-12; 2. Кор. 5,10), јер пре него што се Он појави, мора се утврдити ко ће од мртвих васкрснути на живот вечни, а ко ће од живих бити преображен (1. Сол. 4,15-17; Ив. 5,27-29; Отк. 20,5.6.).

Надаље, Библија говори о суду на небу у време миленијума након другог Христовог доласка, када ће верници бити поротници на суду умрлим неврјерницима и палим анђелима

(Дн. 7,22; 1. Кор. 6,2.3; Отк. 20,4). Та ће пресуда бити проглашена и извршена када, након 1000 година, ускрсну сви неверници (Јн. 5,29; Отк. 20,7-15.).

Декалог - 10 Божјих заповести - непроменљиво је мерило на Божјем суду (Проп. 12,13.14; Отк. 11,18.19; Пс. 89,35; Мт. 7,21.); тај закон одразио се у узорном карактеру Исуса Христа (Фил. 2,5; Рим. 15,5.) о којем је написано: "Хоћу чинити вољу Твоју, Боже мој, и закон је Твој мени у срцу..." (Пс. 40,9; усп. Јн. 6,38; 4,34; Пс. 40,7-9; Јевр. 10,9; Лк. 22,42.).

У "Оченашу" молимо: "Нека буде воља Твоја", али како то, у нашем грешном животу, заиста стоји са испуњењем Божје воље? Библија нам каже: "Грех је безакоње" (1. Јн. 3,4.) а "плата је греха смрт" (Рим. 6,23.). Када још уз то чујемо из уста пророка: "Може ли Етиопљанин променити кожу своју или рис шаре своје? Можете ли ви чинити добро научивши се чинити зло?" (Јр. 13,23; усп. Рим. 7,24.), те када погледамо свој живот, морамо утврдити да сами немамо могућности да избјегнемо Божју осуду, а тиме и вечну смрт.

Али Бог је припремио пут спасења за све људе који су до сада били у служби сотоне. Тај пут Божје љубави зове се "Исус Христ": "Јер Богу тако омиле свет да је и Сина свог Јединородног дао, да ниједан који Га верује не погине, него да има живот вечни" (Јн. 3,16.).

Голгота стоји као споменик несхватљиве жртве која је била потребна да би се опростило кршење Закона те стога никада не смео гледати на грех као на нешто безазлено (Рим. 6,15 и даље). Стога и Божија понуда милости уопште није јефтина понуда. Она захтева ваш престанак и потпуно предање Богу. Исус каже: "Ја сам пут и истина и живот; нико неће доћи к Оцу до кроза ме." (Јн. 14,6.). Исус нам је својим животом показао пример пута ка Оцу, пута у вечни живот.

КУПОН

за једну књигу и дописни библијски курс (молимо означите)

Велика борба

Ова књига (600 страница, преведено на 45 језика) описује како Библија расветљава прошлост, садашњост и будућност.

Курс библије дописним путем

Ова бесплатна додатна студија може вам помоћи да корак по корак боље разумете своју Библију и показује вам поузданост њених пророчанстава која говоре о прошлим, садашњим и будућим догађајима у свету (бесплатни материјал за кућно проучавање!).

Име и презиме: _____

Адреса: _____

Испуњену наруџбеницу пошаљите на следећу адресу:

MWE e.V.
Mittelweg
16766 Kremmen
Deutschland
Немачка

Без додатних трошкова и икаквих других обавеза!

Како ћемо примити вечни живот по Христу?

Исусов одговор данас је исти као и јуче: "Држи заповеди... и хајде за мнош!" (Мт. 19,17,21. усп. 1. Пт. 2,21-25; Отк. 14,4.). Данас, следили Исуса за нас значи проучавати Исусов живот у Библији (Јн. 5,39; 8,31.32.) и извршавати Његове речи (Јн. 3,36; Јев. 5,8,9; 11,8 и даље; Јак. 4,7; Рим. 16,26.). Свети Дух ће тада имати исти утицај у нама, као и за време Педесетнице када су људи препознали своје грехе и узвикнули: "Шта ћемо чинити, људи браћо?" Петров одговор гласио је: "Обратите се!" (Дј. 2,37.38.). Такође, једном другом приликом Петар је рекао: "Покајте се дакле, и обратите да се избришу греси ваши." (Дј. 3,19.).

Божји закон нам као огледало показује колико смо упрљани грехом (Рим. 4,15; 3,20; 7,7.). Којег ће Исус опрати својом крвљу опроштења. То је тренутак рађања људске љубави према Богу.

Исус је рекао о великој грешници: "опраштају јој се греси многи, јер је велику љубав имала." (Лк. 7,47.). "Ми га љубимо, јер је Он нас љубио пре... Јер у овоме (стоји) љубав према Богу: Да вршимо његове заповјести. А његове заповједи нису тешке." (1. Јн. 4,19; 5,4.). Из љубави према Христу тада у нама расте од Бога дана снага да надвладамо грех - "Ако ме љубите, вршит ћете моје заповјести ... и Отац ће вам дати другог Бранитеља, ... Духа истине." (Јн. 14,15-17.).

Љубав и снага добијена од Светог Духа омогућиће нам да надвладамо грехе као што је то учинио и Христос (Јн. 15,10; 1. Јн. 5,4,5; Отк. 3,21.).

Кроз утеловљење Божјег Сина, Исуса Христа (Фил. 2,5-8; Јев. 16,28.), Можемо имати сигурност да Бог тачно зна која нам је снага потребна да испунимо његове захтеве и одолимо искушењима премда смо ослабљени у грешном телу. "Будући, пак, да деца имају тело и крв, тако и Он узме део у томе, да смрћу сатре оног који има државу смрти, то јест ђавола. И да избави оне који год од страха смрти у свему животу бише робови..."

Избави душу своју ... да не погинеш. "
1. Мојсијева 19,17

"И имамо најпозданију пророчку реч, и добро чините што пазите на њу, као на видело које светли у тамном месту, докле дан не осване и даница се не роди у срцима вашим." 2. Пт. 1,19.

"Јер Господ Господ не чини ништа не откривши тајне своје слугама својим пророцима." Амос 3,7.

"Прегледајте писма, јер ви мислите да имате у њима живот вечни; и она сведоче за мене." Иван 5,39.

"Ови пак беху племенитији од оних што живе у Солуну; они примише реч са свим срцем, и сваки дан истраживаху по писму је ли то тако." Дј. 17,11.

"Пророштва не презирите! А све кушајући добро држите, Уклањајте се од сваког зла! А сам Бог мира да посвети вас целе у свачему - И цео ваш дух и душа и тело да се сачува без кривице за долазак Господа нашег Исуса Христа ... Заклињем вас Господом да прочитате ову посланицу пред свом браћом светом." 1. Солуњанима 5,19-23.27

Зато беше дужан у свему да буде као браћа, да буде милостив и веран поглавар свештенички пред Богом, да очисти грехе народне." (Јев. 2,14-18.).

Ми морамо Исусову праведност (безгрјешни живот уместо греха - усп. Рим. 8,3; Хеб. 4,15; Јев. 6,28.29.) и његову замјеничку жртву прихватити као лични израз своје вере (Јн. 3,16; 1,29.).

Тек тада ћемо добити снагу да надвладамо грех. Исус није умро због својих греха, јер стоји написано:

"Помирите се са Богом! Њега који је био без икаквог гријења, Бог учини уместо нас грехом..." (2. Кор. 5,20.21. усп. 1. Јн. 3,5; Јев. 8,46.). То значи признати наше грехе и кајати се због наше неправедности, не грешити више (не преступати Божје заповести) и послушно Га следити (Изра. 28,13; 1. Јев. 1,6-10; 2,4; 3,3-10; 1. Пт. 2,21; Мт. 10,34-39.).

Вјера и кајање дар су Божји ономе, ко то тражи искрена срца. Тада Бог, кад му за то дамо прилику, обоје чини у нама кроз Светог Духа. Вера долази кроз проповедање и проучавање Божје речи (Рим. 10,17.). Исус је рекао: "Ви истражујете Писма у којима мислите да има живот вечни. И управо она сведоче за мене." (Јн. 5,39. усп. Лк. 24,25-27; Јев. 2,22; Рим. 16,26; Дј. 17,11.12.).

Проучавање Божјих пророчанстава која су се тачно испунила (везано уз проречену историју света и долазак Његовог Сина), учврстиће нашу веру у божански план откупљења човека кроз Исуса Христа те поставити сигуран темељ за веровање у будућа откривења (2. Пт. 1,19-21.).

Искрено проучавање Божје речи биће пропраћено утицајем "невидљивог учитеља": "А Бранитељ, Дух Свети, ког ће Отац послати због мене, научиће вас све и сетити вас свега што вам рекох... упућиват ће вас у сву истину... твоја реч је истина." (Јн. 14,26; 16,13; 17,17.).

Онај тко одбаци Божију понуду милости и свесно не слуша реч истине, не чита и не истражује, неће примити од Бога спасоносну снагу вере те ће бити један од оних који ће бити заувек изгубљен (Јр. 6,17-19; 9,12-15; Хош. 4,6.).

"Ако ли коме од вас недостаје премудрости, нека иште у Бога који даје свакоме без разлике и не кори никога, и даће му се" (Јак. 1,5.). Исус нам каже: "Молите и даће вам се... Ако ви, премда сте зли, можете давати деци својој добре дарове, колико ће више Отац ваш небески дати добра онима који га моле?" (Мт. 7,7.11.). Молите се стога као што је то чинио Давид: "Учини ми, Боже, чисто срце, и дух прав понови у мени!" (Пс. 51,12. усп. Пс. 139,23.24.).

Ко искрено верује и моли, доживеће следеће искуство: "Све могу у Исусу Христу, који ми моћ даје." (Фил. 4,13.). Само кад Христа искрено слиједимо и ослањамо се на Њега као на нашег живог Спаситеља, можемо развити карактер сличан Његовом, како бисмо били спремни за долазак Господа. "Ово је Савез који ћу склопити с њима после оног времена, вели Господ: метнућу законе своје у срца њихова и уписат ћу их у памет њихову" (Јев. 10,16. усп. Јр. 31,33.).

Сетите се да је Бог искушавао послушност људи у Еденском врту на плодовима једног стабла (дрво распознавања добра и зла - 1. Мојс. 2,16.17.)? У последњим данима нашег времена наша послушност биће поново испитивана кроз једну Божију заповест (Јак. 2,10.). У оно време лукава змија је рекла: "Зар вам је Бог рекао...?"

Какве ли су катастрофалне последице за људе уследиле због те непослушности?! (1. Мојс. 3. погл.) Божји противник и данас је посејао сумњу у срца људи у вези с јасном Божјом заповешћу: "Мисли ли Бог доиста озбиљно у вези са седмим даном?"

Када тврдимо да недеља није ништа друго него људска уредба, не смео заобићи Исусове речи: "... Добро пророкова Исаија о вама, лицемјери, кад написа:... Узалуд ме поштују учећи науке - уредбе људске. Напустили сте заповест Божју, а држите се људске традиција." (Мк. 7,6-9.).

И преко пророка Језекиља опоменуо је Бог свој народ: "Не идите по уредбама отаца својих и не држите њихове законе [традиција], и не скврните се гадним боговима њиховим. Ја сам Господ Бог ваш, по мојим уредбама ходите, и моје законе држите и извршуйте. И суботе моје светкујте да су знак између мене и вас, да знате да сам ја Господ Бог ваш" (Језек. 20,18-20. усп. Јр. 9,12.13.).

Људски закони и традиције не ослобађају нас од извршења хришћанских начела: "Треба се више покоравати Богу него људима!" (Дј. 5,29; 4,19.). За које ћете се ви одлучити - за Божију суботу или за папску недељу? (Јр. 10,2; 1. Цар. 18,21; 1. Сам. 15,22.23.). Свети Дух нас позива: "... Данас ако глас Његов чујете, не будите дрвенастих срца. Јер који уђе у покој Његов, и он почива од дела својих, као и Бог од својих. Да се постарамо, дакле, ући у тај (суботњи) покој, да не упаднемо ко у ону исту гатку неверства." (Јевр. 4,7.10.11.).

Спашени и ослобођени биће само они, за које Библија каже: "Овде је трпљење светих, који држе заповести Божије и веру Исусову." (Отк. 14,12.).

Страшне муке и казне ускоро ће задесити све људе који приме жиг звери, име или број звери, или на оне који ће обожавати Звијер и његов кип (то значи покорност безбожном духовно-политичком ауторитету) и тиме се јасно супротставити Божјој вољи и упозорењу (Отк. 13,16-18; 14,9-11; 16,2; цијело 18. погл. и 19,19-21.). Та вест о суду можда ће у некоме изазвати страх, али Бог пун љубави на крају даје вест спасења: "јер неће да ко погине, него сви да дођу у покајање." (2. Пт. 3,9.).

Свака искрена душа искусиће да је "страх Господњи почетак мудрости" (Изра. 1,7. усп. Лк. 12,4.5; 2. Мојс. 20,20.). Страх је само производ греха (види 1. Мојс. 3,10.11.), али када примимо и прихватимо опроштење грехова, кроз Божију љубав и кроз Исуса искусићемо да "у љубави нема страха; напротив, савршена љубав искључује страх... А ко се боји, није савршен у љубави. Што се нас тиче, ми љубимо, јер је Он нас љубио пре." (1. Јн. 4,18.19.).

Осећај изгубљености претвара се у осећај сигурности у спасење, а страх од Бога у страхопоштовање и љубав. Безизлазност се претвара у тежњу за циљем, а тескоба у радосно очекивање Божјег обећања. Та Божија понуда - прилика за покајање и повратак - важи још само кратко време! Користите време за озбиљно испитивање властита стања и за повратак Богу, јер време милости истиче непосредно пре Христовог доласка. Знаци времена говоре нам да се налазимо у завршници свијетске историји!

"Али ће доћи дан Господњи као лупеж ноћу, у који ће небеса с хуком проћи, а стихије ће се од ватре распасти а земља и дела што су на њој изгореће... Зато, љубазни, чекајући ово старајте се да вас Он нађе чисте и праве у миру!" (2. Пт. 3,10.14; усп. Исаија 55,6-9; Малахија 3,17-20.).

"Главна је свему што си чуо: Бога се бој, и заповести Његове држи, јер то је све човеку. Јер ће свако дело Бог изнети на суд и сваку тајну, била добра или зла." (Проп. 12,13.14.).